

Via Dolorosa

En langfredagsvandring – 14. station

Jesus lægges i graven

Han var både dømt og havde modtaget dødsstraf som en lovbrøder, men der var stadigvæk mennesker, for hvem det var vigtigt, at han kom ordentligt i graven. Og de havde travlt. Han døde fredag eftermiddag og skulle være i graven inden solnedgang. For så snart solen gik ned, begyndte sabbatten, og på den måtte man ikke bære noget og slet ikke begrave nogen.

Her kommer en fremmed dem til undsætning. En rig mand ved navn Josef Arimatæa. Han gik til Pilatus og bad om at få Jesu legeme udleveret, og det fik han. Josef svøbte Jesus i et rent lagen, og lagde ham i den nye grav. Ganske som Maria havde svøbt ham og lagt ham i en krybbe, da han blev født.

Det kunne derfor godt se ud som om, at det hele er fint afrundet, og der derfor ikke er mere at komme efter. Og sådan har de nok også følt det dengang i Jerusalem. Men heldigvis var der mere at komme efter – meget mere. Den danske salmedigter K.L. Aastrup har beskrevet det sådan her:

Der venter bag langfredags nat
en påske-morgenrøde.
Men seglet er for graven sat,
og kold er nu den døde.

En påskelørdag, ond og grå,
med sine træge timer
til enden gennemlides må,
før påskeløkken kimer.

Overvejelse: Har salmedigteren ret, når han skriver, at der er dage, der skal gennemlides, før livet kan blive godt igen? Gør det noget ved os, når vi i disse dage ikke kan få lov til at begrave vores døde, som vi plejer?

FOLKEKIRKEN

